

VÝKLAD TESTOVÁNÍ HYPOTÉZ POMOCÍ PŘÍKLAĐU

Iva Krulichová, Josef Bukač*

Testování hypotéz je pro studenty značně obtížným učivem, proto jsme se zamýšleli nad tím, jak jim princip testování hypotéz co nejsrozumitelněji vysvětlit. Myslíme si, že může být zajímavé vtáhnout studenty do problému konkrétními příklady a na nich vysvětlit význam pojmu a vztahy mezi nimi.

Na Internetu jsme našli zajímavý nápad s házením mincí a rozpracovali jsme ho do podoby, kterou zde nastíníme. Řeknu studentům, že mám minci a provedu pokus, který bude spočívat v tom, že dvacetkrát hodím minci a oznámím výsledek. Skutečně hodím dvacetkrát minci a pokaždé oznámím, že výsledkem je lvíček.

Studenti mi určitě řeknou, že to není možné, že je šidím (vyzkoušeno). To je okamžik, kdy řeknu: "Právě jste testovali hypotézu. Předpokládali jste, že pravděpodobnost, že padne lvíček, je $1/2$. Tuto hypotézu jste testovali proti hypotéze, že pravděpodobnost padnutí lvíčka se jedné polovině nerovná." Studenti sami intuitivně poznají, že naše výsledky odpovídají H_0 , proto bychom ji zamítli.

Nyní můžeme zapříšt diskusi o tom, kdy ještě H_0 přijímáme a kdy ji již označíme za neplatnou. V tomto okamžiku je vhodné dát studentům vypočtené pravděpodobnosti jednotlivých výsledků pokusu za předpokladu, že platí H_0 , případně sestavit graf těchto pravděpodobností. Potom hledáme společně hranici, která rozdělí výsledky pokusu na obor přijetí a na obor zamítnutí (záměrně neužíváme termín kritický obor). Statistik by použil Neyman - Pearsonovo lemma, ale my učíme nematematiky, proto se domluvíme, že do oboru přijetí zahrneme výsledky s velkými pravděpodobnostmi a obor zamítnutí budou tvořit výsledky s pravděpodobnostmi malými. Ale kde je hranice? Použijeme symetrii a do oboru zamítnutí dáme nejméně pravděpodobné výsledky, to znamená ten s pravděpodobností, že lvíček padne dvacetkrát a že lvíček nepadne ani jednou. Spočítáme hladinu významnosti jako součet pravděpodobností přes obor zamítnutí (upozorníme, že hladina významnosti se bere obvykle pětiprocentní). Obor zamítnutí zvětšíme tak, že symetricky vezmeme další dva výsledky s nejmenší pravděpodobností, přidáme je do oboru zamítnutí a znova vypočítáme hladinu významnosti. Takto postupujeme, dokud se co nejvíce zdola nepřiblížíme pěti procentům (viz tabulka).

Výhodou takového příkladu je to, že studenti sami testují hypotézu, lépe chápou význam vysvětlovaných pojmu a souvislosti mezi nimi.

Dalším problémem při testování hypotéz je to, že běžný statistický software počítá p-hodnotu. Pro studenty je přechod na p-hodnotu obtížný, dosud se učili porovnávat pouze kritickou hodnotu a testové kritérium. Proto je pro ně nelehké statistický software používat. Dosud nevíme o programu, který by názorně a srozumitelně ukázal vztah mezi p-hodnotou a obory přijetí a zamítnutí.

Proto si myslíme, že by nebylo zcela beze smyslu vytvořit interaktivní program, který by pro výše uvedený příklad počítal pravděpodobnosti, obory přijetí a zamítnutí a p-hodnotu pro libovolný počet pokusů.

* Ústav lékařské biofyziky LFUK v Hradci Králové
Podporováno grantem FRVŠ č. 1277/99

k	P(X=k)	P(X=k)*100
0	0,000001	0,0001
1	0,000019	0,0019
2	0,000181	0,0181
3	0,001087	0,1087
4	0,004621	0,4621
5	0,014786	1,4786
6	0,036964	3,6964
7	0,073929	7,3929
8	0,120134	12,0134
9	0,160179	16,0179
10	0,176197	17,6197
11	0,160179	16,0179
12	0,120134	12,0134
13	0,073929	7,3929
14	0,036964	3,6964
15	0,014786	1,4786
16	0,004621	0,4621
17	0,001087	0,1087
18	0,000181	0,0181
19	0,000019	0,0019
20	0,000001	0,0001

OBOR
ZAMÍTNUTÍ

OBOR
PŘIJETÍ

OBOR
ZAMÍTNUTÍ

k.....počet padnutí lvička ve dvaceti hodech mincí

P(X=k).....pravděpodobnost, že lviček padne právě k-krát

P(X=k)*100...pravděpodobnost, že lviček padne právě k-krát, udaná v procentech